

[Pia Kjærsgaard]

egentlig heller ikke regnet med at justitsministeren kunne, men jeg vil godt sige til justitsministeren, som sagde, at Fremskridtspartiet den 13. oktober 1987 fik et dagsordensforslag afvist, fordi Folketinget stemte imod, at det gjorde Folketinget jo reelt ikke. Vi havde en forespørgselsdebat, hvor vi ganske rigtig stemte om flygtningepolitikken, men det var et dagsordensforslag, der var fremsat af de andre partier, altså en såkaldt afværgedagsorden, sådan at Fremskridtspartiets forslag slet ikke kom til afstemning. Det er derfor, vi har lavet det som lovforslag, hvor man altså skal have 90 mandater bag sig for at få det vedtaget og ikke de 60, som der er blevet talt så meget om i morgens radioavis.

Justitsministeren siger, at regeringen kun mener, at det er sager, der er korrekt udformet – jeg tror, det var noget i den retning, justitsministeren sagde – der skulle til vejledende afstemning. Jeg har en anden opfattelse. Jeg tror, at regeringen mener, det kun er de sager, som regeringen er stensikker på at der er et flertal for ude i befolkningen, der skal komme til afstemning. De kan alligevel lige så godt komme ud, sådan at synspunktet kan blive markeret som f.eks. i den vejledende afstemning om EF-pakken. Den ville regeringen godt sende ud, og den var dog – og det må justitsministeren da også indrømme – betydelig mere kompliceret at finde ud af end et ganske enkelt spørgsmål om, hvorvidt man ønsker flygtningeloven skærpet. Jeg synes, den forklaring, justitsministeren kom med her, er temmelig tynd.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Nu har jeg svært ved at forstå fru Pia Kjærsgaard. Fru Pia Kjærsgaard siger, at hun gerne vil have folkeafstemning om denne sag, men siger så samtidig, at det er derfor, man fremsætter et lovforslag, for dertil kræves 90 stemmer, mens folkeafstemningskravet altså kan rejses i Tinget af 60 medlemmer. Det lyder meget ulogisk.

Hvis man virkelig gerne vil have folkeafstemning om sagen, bør man da benytte den lejlighed, man kan få ved, at det er det mindste antal, man skal have tilslutning fra. Den situation kommer vi jo nok til snart, når Folketinget, hvilket jeg går ud fra, tager stilling til det lovforslag, som jeg fremsatte allerede i oktober måned. Hvis så ikke 90, men 60 medlemmer af

Folketinget har den opfattelse, at nu skal vi ud at spørge befolkningen, kan der samles underskrifter. Så enkelt er det, og det var i og for sig det, jeg troede fru Pia Kjærsgaard ønskede. Så når vi mødes ved næste korsvej, har fru Pia Kjærsgaard altså en chance.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu har vi jo endnu ikke haft lejlighed til at høre den socialdemokratiske ordfører. Det får vi nok, når vi har stoppet denne pingpongdebat, men mig bekendt er der ikke noget nyt fra Socialdemokratiet om, at man ikke vil gå med til at fastholde den stramning af flygtningeloven, der ligger til behandling i Retsudvalget. Men det kan vi selvfølgelig få opklaret i løbet af ganske kort tid.

Men det er lige før, må jeg sige til justitsministeren, at man ville ønske, at Socialdemokratiet ville sige fra, sådan at regeringen blev holdt fast på sine påstande, der kom ud i morgens radioavis, om, at hvis man ikke ville fastholde denne stramning, skulle flygtningeloven til folkeafstemning. Men jeg synes bare, det er for dårligt, hvis det er den vej, vi skal gå.

Det, vi har gjort med dette lovforslag, er at foreslå, at Folketinget skal tage stilling til, om den nuværende flygtningelov skal skærpes, eller hvad der skal ske med den. Men jeg kan forstå, at justitsministeren og resten af regeringspartierne er 100 pct. tilfredse med flygtningeloven, sådan som den er nu. Det kan jeg så sige at Fremskridtspartiet ikke er.

Torben Lund (S):

Jeg skal gøre det meget kort.

Justitsministeren har beskrevet de regler, der i vores grundlov findes om folkeafstemninger, og specielt grundlovens § 42, og det kan jeg fuldstændig henholde mig til.

Vi har jo i øjeblikket, kan man sige til Fremskridtspartiet, et lovforslag vedrørende flygtninge og spørgsmålet, om udlændingeloven skal revideres eller ikke revideres, til behandling i Folketinget i forvejen, og fru Pia Kjærsgaard vil jo få lejlighed til at boltre sig i forhold til grundlovens § 42 til sin tid, når vi får vedtaget noget i forbindelse med det lovforslag.

Så jeg skal på den baggrund afvise lovforslaget, også med henvisning til, at temaet er utrolig upræcist, som det er angivet her. Temaet er af